

Inleiding

Vrijheid, emotie en bewustwording: het zijn allemaal terugkerende thema's in mijn teksten, autobiografisch of niet. Hintjes blues en een knipoog naar kleinkunst. Met een sterke nadruk op tekst houd ik alles zo dicht mogelijk bij mezelf.

Mezelf, dat is: iemand die hart boven skills verkiest, zich graag laat meevoeren door muziek en geen biografieën in de derde persoon schrijft.

Woorden, zinnen, verhalen, ik verdrink er al heel mijn leven in. Dertien dagboeken, tweehonderd gedichten en vijfenveertig nummers later, en mijn hoofd is nog steeds niet leeg. Ik blijf het proberen, en ondertussen: proberen, leren, creëren.

Een bundel van songteksten (zowel van het album *Droomverf*, als van nog onuitgegeven muziek), gedichten en tot slot een kort verhaal.

Inhoudsopgave

Songteksten

Droomverf

Winterflamingo

Zo zijn wij

Zien vanuit een ander

Gelukkig gelukkig

De schommelstoel

Jong en dwaas

Vijftien lentes

Kleurloos

Krantensnipperhoed

De kunst van de kunst

Door de nacht

Omdat het kan

Koude stranden

....

Treinmeisje

Gedichten

Korte verhalen

Droomverf

Als de zon voor mij te warm is
en de sneeuw wat ik verlang is
dan schilder ik de bladen van de herfst
in een droom

als de dag even te druk is
en de nacht is waar mijn rust ligt
dan schilder ik de slierten avondrood
in mijn hoofd

En niemand die mij raken kan
als ik mijn ogen sluit
de kwasten van mijn wereld zijn van mij
En niets dat mij vertellen kan
dat het niet zo hoort te zijn
de kwasten van mijn wereld zijn van mij

Als de lucht even te grauw is
of de hemel juist te blauw is
weerspiegel ik de kleuren van mijn droom

En niemand die mij raken kan
als ik mijn ogen sluit
de kwasten van mijn wereld zijn van mij
En niets dat mij vertellen kan
dat het niet zo hoort te zijn
de kwasten van mijn wereld zijn van mij

Zo zijn wij

De wereld is mooi, en ik dus ook
licht is alles dat ik zie
misschien is daarom donker zo mooi

kijk je dieper in het glas
ben je zelf al bijna net zo doorzichtig

en als de nacht verdwijnt
weet ik niet waar ik het liefst naar kijk

Ik verdwijn ook
net als jij
en ik schijn er ook naast
maar zo zijn wij
altijd geweest
ik begrijp ook – niets
en dat is wat ik weet

En juist wat jij onthoudt is wat ik vergeet
en juist wat jij niet weet draag ik met me mee
juist wat jij onthoudt
is wat ik vergeet

Een vreemde vraagt me in de trein
of het een lied is dat ik schrijf

Moeilijke vraag, meneer
u legt de lat behoorlijk hoog
voor simpel pennen onderweg
meer tijdverdrijf dan ijverheid
mijn woorden waren net nog slechts
een wakkerhoudend hersenspel

Nu antwoord ik,
en eerlijk ook

meneer, ik hoop het wel.